

ODLET DO NEZEMĚŠ - 1. ZAČEŤ•TEK

Neděle, 21. srpna 2024

Nevím jak vy, ale myslím si, že každá z nás kdy toužila vypadnout ze svého - z práce, z rozhdaného domova, ze školy, ode všech těch lidí - kolem, kterými se každým den uzamění - kdy je vám tak, že nejednou nenávidíte - jít jinam. Kamkoliv, kde vám bude lépe. Je pravda, že si to dost sami přisobíme - například klad nevhodným jednáním. Nemyslím, že bychom něco špatného dělali, ale nechováme se tak, aby to nakonec dopadlo dobře. Prostě upřednostníme svoje "přirozené" ego a jedeme jako mášina, v jednom kuse a podobně, a už neumíme přestat (později uvedu konkrétní příklady).

Už jako holka jsem byla povinná jsem toužila po možnosti, která od té doby jsem: "vzít si práci dle volna mezi pondělím a úterkem", což je sice na první pohled - poslech blbost - máš se vzít volno například mezi pondělím a úterkem, ale jinak to fakticky nejde. Vy už chci říct, jak jsem to myslela: jednoduše v pondělí - nákam zmizím, odpovím si, a nikdo si toho nevšímá.

A včera? Druhý den, to skutečně následně úterkem, se budu chovat lépe, reagovat lépe, budu stravitelnější - pro ostatní, a svít kolem bude zas stravitelnější - pro mě. Ono je v podstatě jedno, z jakého důvodu se na to dá - víme, protože žijeme - na tom, jak my reagujeme na ostatní lidi - a tím pádem jak budou následně oni reagovat na nás; samozřejmě, že lepší je na tom ten, kdo se umí - včera ovládat...

Jenže svít je plně neuvěřitelných překvapení, a tak se mi tohle přání opravdu splnilo...

A já v minulých dnech fakticky na několik dní neděle zmizela. O svém dobrodružství - vím postupně napřáhu, jen se musím vrátit dohromady. Jsem zatím jako rozsypaný domeček z lega, ale protože nic nechybí, nic nepřibývá, tak zas bude všechno OK.

TAK VÁ ECHNY MOC ZDRAVĚM

VÁ E KUDL@NKA